

POSTANOWIENIE

28 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 28 stycznia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku T. spółki akcyjnej w K.
z udziałem Spółdzielni Mieszkaniowej [...] w K.,
Gminy Miejskiej [...] i Prokuratury Rejonowej w Wieliczce
o zasiedzenie służebności,
na skutek skargi kasacyjnej T. spółki akcyjnej w K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z 12 grudnia 2023 r., II Ca 2092/22,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i z tytułu
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego zasądza od
wnioskodawczyni na rzecz uczestniczki Spółdzielni
Mieszkaniowej [...] w K. 240,00 (dwieście czterdzieści) zł oraz na
rzecz uczestniczki Gminy Miejskiej [...] 480,00 (czterysta
osiemdziesiąt) zł z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych
za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po
upływie tygodnia od dnia doręczenia wnioskodawczyni odpisu
postanowienia do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje

potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o czwartą z wymienionych przesłanek.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie SN z 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie jedynie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie SN z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Skarżąca, powołując się na oczywiste uzasadnienie skargi, podniosła, że doszło do nierozpoznania istoty sprawy oraz naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania. Ze stanowiskiem tym nie można się zgodzić, a tym bardziej nie można zasadnie twierdzić, że naruszenia te są w niniejszej sprawie widoczne w sposób rażący i oczywisty. Sąd drugiej instancji doszedł do odmiennych wniosków niż Sąd pierwszej instancji; miał świadomość czego dotyczy wnioski i go oddalił, przedstawiając wprawdzie zwięzłe, ale stosowne i poddające się kontroli kasacyjnej uzasadnienie. Uznał, że doszło do tak daleko idącej zmiany przebiegu linii przesyłowej i lokalizacji urzędów przesyłowych, iż służebność objęta wnioskiem o zasiedzenie nie była wykonywana, zaś w miejsce uprzedniej linii przesyłowej pojawiła się inna, nieobjęta tym wnioskiem. Przedmiotem zasiadywania była zatem inna służebność niż określona we wniosku. Skarżąca nie wykazała też przejęcia linii przesyłowej. Nie oceniając wprawdzie trafności tego stanowiska, ale mając na uwadze argumentację Sądu drugiej instancji i kierunek rozstrzygnięcia, nie można

uznać, że nie rozpoznał on przedmiotu sprawy oddalając wniosek o zasiedzenie służebności, której substratu już nie ma i że tym sposobem pozbawił skarżącą prawa do rozpoznania sprawy w dwóch instancjach.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Grzegorz Misiurek

(M.M.)

[a.ł]